

obecných neb občanských a kdyby pro toto vyučování zvláštními předpisy bylo předepsáno složení odborné zkoušky pro vyučování slepců. Za takový předpis pokládá stížnost § 13 učit. zákona. Leč neprávem, neboť tento předpis ustanovuje toliko, že učitelé ustanovení na zvláštních státních odborných školách pro hluchoněmé nebo pro slepce jsou co do příjmů a postupu postaveni na roveň učitelům na školách obecných, případně občanských, se stejnou zkouškou způsobilosti. Ohledně povinnosti složit odbornou zkoušku pro vyučování slepců neobsahuje § 13 učit. zákona žádného předpisu. Takového předpisu nemohl nss shledati v nař. min. kultu a vyučování z 31. července 1886 č. 6033, na něž se stížnost odvolává, neboť toto nař. v čl. V. obsahuje toliko ustanovení, že kandidáti, kteří mají vysvědčení o zkoušce způsobilosti pro všeobecné školy národní nebo pro školy občanské, se m o h o u podrobiti speciální zkoušce pro vyučování slepých dětí. Má-li stížnost zato, že v daném případě nejde o to, zda odborná zkouška pro vyučování slepců je předepsána jako zkouška povinná učitelům na školách národních, resp. občanských, nýbrž že jde o to, je-li taková odborná zkouška předepsána učitelům, kteří chtějí býti ustanoveni na odborné škole pro slepce nebo kteří na takové škole jsou ustanoveni, je stížnost na omylu, ježto u st-le, jenž jest učitelem školy občanské, pro posouzení nároku na náhradu sporných cestovních výloh, je jediné rozhodnou okolností, zda odborná zkouška pro vyučování slepců je předepsána pro služební odvětví st-lovo ve smyslu výše naznačeném, kdežto stížnost sama připouští, že st-l chce býti ustanoven na státní škole odborné pro slepce. Nelze proto mluvit o služebním místě jeho dosavadního služebního odvětví, není tedy splněn základní předpoklad, na který cit. usnesení min. rady nárok na spornou náhradu váže.

Stížnost neprávem tvrdí, že jde o stejný případ, jako když učitel školy obecné skládá zkoušku učitelské způsobilosti pro školy občanské, neboť zkouška učitelské způsobilosti pro školy občanské je zkouškou skládanou v rámci služebního odvětví vyučování na školách národních, kdežto st-li jde o místo na státní odborné škole slepecké. —

Č. 12.956.

Stavební právo: Jestliže se komisionální jednání stavební o živnostenské provozně koná před komisionálním jednáním živnostenskoprávním, nemá soused ve stavebním řízení povinnost, aby při komisionálním jednání stavebním vytýkal, že stavební povolení nesmí býti vydáno před živnostenskoprávním povolením.

(Nález z 30. června 1937 č. 460/35-2.)

Věc: František a Božena D. v Kladně proti rozh. zem. úřadu v Praze z 28. listopadu 1934 o stavebním povolení.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Manželé Blažena a Josef Š. podali městské radě v Kladně 4. května 1927 žádost o povolení ke stavbě tří automobilových garáží na dvoře domu čp. 1440. St-lé jako sousedé vznesli při komisionálním jednání, jež o žádosti bylo konáno, řadu námitek, uplatnivše mezi jiným též, že podle platných parcelačních podmínek, usnesených obec. zastupitelstvem 17. března 1896 a 12. března 1907, je na pozemku, kde je dům manželů Š., nepřipustné stavěti hospodářské a vedlejší přístavby, jakož i zřizování jakékoli jiné vedlejší budovy. Když městská rada v Kladně žádané stavební povolení udělila, podali st-lé odvolání, ve kterém — pokud je to pro dnešní spor významné — se odvolávali opět na parcelační podmínky usnesené obec. zastupitelstvem 12. března 1907 a kromě toho se bránili poukazem na nálezy tohoto soudu, blíže citované, proti stavebnímu povolení i tím, že jde o živnostenskou provozovnu, která však nebyla živn. úřadem pravoplatně schválena, takže stavební povolení nemůže býti dříve uděleno. Odvolání to bylo bývalou okr. správní komisí na Kladně a v dalším instančním postupu zem. úřadem v Praze zamítnuto. Tento úřad v rozhodnutí z 28. listopadu 1934 mimo jiné v důvodech uvedl, že zřízení garáží bylo povoleno pravoplatným výměrem okr. úřadu v Kladně ze 17. července 1934 po stránce živnostenskoprávní.

Stížnost podaná na toto rozhodnutí vznáší pouze dvě námítky. V první z nich se vytýká, že nař. rozhodnutí se vůbec nezabývá obranou odvolání st-lů, že podle parcelačních podmínek usnesených obec. zastupitelstvem v Kladně z 12. března 1907 je zakázáno na pozemku, kde povolená stavba má býti, zřizování hospodářských a jiných vedlejších budov, a že opírá se jediné o parcelační podmínky, usnesené obec. zastupitelstvem 17. března 1896, které však právě výše citovanými podmínkami z r. 1907 byly zrušeny. Soud musil uznati tuto námítku důvodnou. Žal. úřad vychází ve svém rozhodnutí zcela patrně z názoru, že z parcelačního povolení nabyli st-lé jako sousedé práva na to, aby podmínky tohoto povolení byly zachovány při udělování konkrétního stavebního konsensu. Nasvědčuje tomu bezpečně ona část důvodů rozhodnutí, ve které se odvolání zamítá proto, že podle parcelačního povolení z r. 1896 je stavba, o kterou šlo, přípustná. Ale pak bylo povinností žal. úřadu také, aby zaujal stanovisko k obraně st-lů uplatněné již při stavební komisi a také v odvolání proti rozhodnutí býv. okr. správní komisí na Kladně, že parcelační povolení z r. 1896 bylo zrušeno v r. 1907 a že podle tohoto nového parcelačního povolení je stavba na pozemku, ve kterém byla projektována, nepřipustná. Tím, že ke zmíněné námítce odvolání nezaujal žádného stanoviska, ztížil žal. úřad st-lům jejich obranu a soudu znemožnil posouditi oprávněnost námítky, v soudní stížnosti opakované. V tom spočívá arci podstatná vada řízení ve smyslu § 6 zákona o ss.

Než stížnost je důvodná i ve své druhé námítce, již se vytýká, že žal. úřad neprávem potvrdil udělené stavební povolení, ač jde o živnostenskou provozovnu, která nebyla dosud pravoplatně po stránce živnostenskoprávní schválena. Námítka tato nebyla ovšem uplatněna v řízení komisionálním, avšak přesto nutno ji pokládati nepochybně za přípust-

nou. Podle § 39 staveb. řádu pro Čechy (zákon č. 5/1889 z. z. čes.) nesmí totiž stavební úřad udělití povolení pro stavbu živnostenské provozovny dříve, dokud není tato provozovna živnostenským úřadem povolena. Komisionální jednání stavební má být konáno pokud možná současně s komisionálním jednáním živnostenskoprávním. Z tohoto ustanovení plyne zajisté, jak tento soud také ustáleně judikuje, že stavební povolení nemůže být u živnostenských provozoven uděleno dříve, dokud živn. úřad nerozhodne, že provozovna je přípustná, a až toto rozhodnutí nabude právní moci (srov. na př. nález Boh. A 4763/25, jakož i nález stížností dovolaný Boh. A 7915/29), avšak není možno z cit. předpisu staveb. řádu vyvoditi, že by komisionální jednání stavební nemohlo být konáno za žádných okolností dříve, nežli komisionální jednání živnostenskoprávní. Nemůže proto mítí sused v řízení stavebním povinnost, aby již při komisionálním jednání vytýkal, že stavební povolení nesmí být vydáno před povolením živnostenskoprávním, neboť může zajisté v důvěře v zachování ustanovení § 39 staveb. řádu mítí zato, že stavební úřad vyčká se stavebním povolením až do té doby, kdy živnostenskoprávní úřad své schválení pro provozovnu udělí.

Zda v daném případě skutečně šlo o živnostenskou provozovnu ve smyslu § 25 živn. řádu, kterou má na mysli ustanovení § 39 staveb. řádu, soud zkoumati neměl příčiny, ježto žal. úřad sám z tohoto stanoviska ve svém rozhodnutí vycházel. Ovšem vyslovil žal. úřad, že není překážky proti vydání stavebního povolení, ježto zřízení provozovny (garáží) bylo již po stránce živnostenskoprávní schváleno pravoplatným výměrem okr. úřadu na Kladně ze 17. července 1934. Stížnost však popírá, že by zmíněný výměr okr. úřadu na Kladně byl pravoplatný, uvádějíc, že tvrzení žal. úřadu je proti spisům, neboť st-lé podali proti cit. výměru odvolání, o kterém nebylo posud rozhodnuto. Soud nemohl shledati, že by výrok žal. úřadu o pravoplatnosti výměru okr. úřadu na Kladně ze 17. července 1934 měl oporu ve správních spisech. Naopak podle konceptu na listu 4 správních spisů, soudu předložených, oznámil okr. úřad na Kladně zprávou z 20. srpna 1934 zem. úřadu v Praze, že proti výměru ze 17. července 1934 bylo podáno odvolání. Že by pak odvolání to bylo vyřízeno s konečnou platností zem. úřadem dříve, nežli tento úřad rozhodl o odvolání, podaném do udělení stavebního povolení, pro to neposkytují správní spisy žádný podklad. Ale pak je i v tomto bodě naříkané rozhodnutí podstatně vadné.

Č. 12.957.

Školství. — Řízení před nss: I. Nss, přezkoumáváje rozhodnutí věcně příslušné poslední stolice, nehledí z úřední povinnosti k tomu, že ve správním řízení se sběhla úchylnka od zákonného pořadí stolic. — II. * Povinnost k placení kolejného nezakládá se na přímém právním poměru mezi docentem a studujícími, nýbrž je veřejnou dávkou placenou studujícími universitě jako státnímu ústavu vyučovacímú. —